

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE**

**A R R E S T**

**nr. 128.067 van 11 februari 2004  
in de zaak A. 111.084/VII-24.745**

In zake :       1. XXX,  
                  2. XXX,  
                  3. XXX,  
                  4. XXX,  
                  die woonplaats kiezen bij  
                  advocaat K. LAMBRICHTS,  
                  kantoor houdende te 1030 BRUSSEL,  
                  Paleizenstraat 154

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

---

**DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX, XXX, XXX en XXX, van Armeense nationaliteit, op 3 oktober 2001 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2001 tot bevestiging van de beslissingen van de minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partijen op dezelfde dag hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissingen;

Gelet op de beschikking van 28 november 2001 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 19 november 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. LAMBRICHTS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van adjunct-adviseur E. SCHOUTEN, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De eerste en tweede verzoekende partij kwamen België binnen op 15 september 2000 en verklaarden zich op dezelfde dag vluchteling. De derde en vierde verzoekende partij kwamen België binnen op 20 juli 2001 en verklaarden zich op 27 juli 2001 vluchteling.

1.2. Op 25 juni 2001 nam de minister van Binnenlandse Zaken de beslissingen tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten ten aanzien van de eerste en tweede verzoekende partij, op 10 augustus 2001 ten aanzien van de derde verzoekende partij en op 17 augustus 2001 ten aanzien van de vierde verzoekende partij.

1.3. Op 31 augustus 2001 oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de asielaanvraag de eerste verzoekende partij bedrieglijk en kennelijk ongegrond was, dat de aanvraag van de andere verzoekende partijen kennelijk ongegrond waren en bevestigde hij de beslissingen van de minister letterlijk als volgt:

Ten aanzien van de eerste verzoekende partij:

"(...)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven: U, een Armeens staatsburger van Armeense origine kende problemen omwille van een slecht afgelopen handelsaffaire. U engageerde zich in 1991-1992 om handel te voeren met Arakelian Edik ( directeur van de Nationale Bank) in verband met het transport van benzine. Nadat Arakelian na de afhandeling van het transport weigerde 40.000\$ te betalen zou er een dispuut tussen jullie beiden zijn ontstaan. In september 1996 beloofde Arakelian nog te betalen zodra de problemen met de toevoer van het graan in Armenië zouden zijn opgelost. Op 12 november 1996 kwam u in aanvaring met Arakelian Edik. U geraakte betrokken in een handgemeen met hem, waarop u door zijn lijfwachten héél hard werd geslagen. Twee of drie dagen later nam u de vlucht naar Jakoetsk, tezamen met twee van uw drie kinderen. Drie dagen later werd uw vrouw, die achter was gebleven in Armenië met uw kleinste kind, vermoord. Nog geen maand later werden eveneens uw schoonmoeder en achtergebleven kind vermoord. U zou dit pas in de herfst van 1997 te weten zijn gekomen, door toedoen van de zus van uw vrouw. Al die tijd verbleef u in Jakoetsk. In de herfst van 1998 bracht u de kinderen naar Krasnojarsk, waarna uzelf terugkeerde naar Armenië om u te wreken voor de dood van uw vrouw en kind. Op 10 december 1998 huwde u met XXX. U kwam daarna in contact met XXX die u beloofde dat de zaak behandeld zou worden. U diende klacht in doch er zou niets zijn ondernomen in deze zaak. Na de moord op XXX kreeg u van uw advocaat te horen dat u best zou vertrekken, omwille van uw eigen veiligheid. U verliet Armenië op 10 september 2000. U bereikte België op 15 september 2000 en vroeg dezelfde dag asiel aan. U bent in het bezit van een rijbewijs, een geboorteakte, een huwelijksakte, een overlijdenscertificaat van uw vrouw en dochter, een beslissing van het tribunaal, een medisch attest, een bewijs van verblijf in Jakoetsk en een samenlevingscontract.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde feiten steunen op motieven die totaal vreemd zijn aan het asiel omdat ze geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1A(2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Nergens uit uw asielrelaas bleek dat u werd vervolgd omwille van één van de motieven voorzien in de Vluchtelingenconventie. U kende problemen met privé personen naar aanleiding van een conflict omtrent een handelstransactie. Deze feiten zijn echter van private en gemeenrechterlijke aard zonder dat ze enige politieke, etnische of religieuze connotatie hebben. Bijgevolg vallen ze buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Verder wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas volledig ondermijnd nadat werd vastgesteld dat uw verklaringen voor het CGVS ernstige tegenstrijdigheden vertonen met uw verklaringen voor de DVZ enerzijds en de verklaringen van uw echtgenote anderzijds.

Vooreerst is het zo dat u voor het CGVS verklaarde dat u reeds vanaf 1991/1992 zaken begon te doen met Arakelian Edik (verslag CGVS, p. 2). Dit staat echter in tegenstrijd met uw eerdere verklaringen voor de DVZ, waarin u stelde dat u slechts vanaf 1993 in contact kwam met Arakelian Edik (verslag DVZ, pt. 42).

Eveneens is het zo dat u voor het CGVS stelde dat u voor november 1996 nooit klacht indiende tegen Arakelian Edik (verslag CGVS, p. 3). Dit staat echter in tegenstrijd met eerdere verklaringen voor de DVZ, waarin u stelde dat u in de zomer van 1996 klacht indiende bij de rechtbank 26 commissarissen in Jerevan (verslag DVZ, pt. 42).

Verder is het eveneens zo dat u voor het CGVS stelde dat u slechts in de herfst van 1997 door de zus van uw vrouw op de hoogte werd gebracht dat uw vrouw was overleden (verslag CGVS, p. 4). Dit staat echter in tegenstrijd met uw eerdere verklaringen voor de DVZ, waarin u beweerde reeds in de lente van 1997 op de hoogte te zijn gebracht van 't overlijden van uw vrouw. (verslag DVZ, pt. 42)

Eveneens is het zo dat u voor de DVZ aanhaalde dat u in september 1998 met uw twee kinderen uit Jakoetsk naar Jerevan terugkeerde. Daar zouden beiden zijn gebleven tot ergens in de zomer van 2000, waarna u hen naar Krasnojarsk stuurde, uit veiligheidsoverwegingen (verslag DVZ, pt. 42). Dit staat echter in tegenstrijd met de verklaringen die u voor het CGVS aflegde en waarin u aanhaalde dat u in de herfst van 1998 de kinderen naar Krasnojarsk bracht, waarna u alleen naar Armenië terugkeerde (verslag CGVS, p. 4)

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen enkel geloof meer kan worden gehecht aan uw verklaringen. De door u ingediende documenten vermogen aan deze vaststelling geen afbreuk te doen, aangezien ze niet in staat zijn het vreemde karakter van de door u aangehaalde problemen te weerleggen.

Volledigheidshalve dient te worden vermeld dat in het kader van de samenhangende dossiers van uw schoonzoon XXX en (en) dochter XXX eveneens een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf werd genomen."

Ten aanzien van de tweede verzoekende partij:

"(...)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U, een Armeens staatsburger van Armeense origine kende in Armenië problemen naar aanleiding van de problemen die uw echtgenoot er kende. U huwde op 10 december 1998 met XXX, nadat u hem één maand voordien had leren kennen. U zou zelf niet zijn bedreigd of aangevallen, doch u zou steeds op uw hoede en ongemak zijn geweest. U besloot het land te verlaten met uw echtgenoot, nadat deze laatste werd geslagen. U verliet Armenië op 10 september 2000. U bereikte België op 15 september 2000. U bent in het bezit van een samenlevingscontract en een medisch attest.

Uit uw verklaring blijkt dat u uw asielaanvraag in hoofddorde steunt op de motieven aangebracht door uw man ter staving van zijn asielrelaas. Wat betreft het door hem ingesteld dringend beroep werd een bevestigende beslissing genomen. Derhalve dient ook voor u een bevestigende beslissing te worden genomen.

De door u ingediende documenten vermogen aan bovenstaande conclusie geen afbreuk te doen, aangezien ze enkel betrekking hebben op niet betwiste persoonsgegevens.

Volledigheidshalve dient te worden vermeld dat in het kader van de samenhangende dossiers 01/20311 XXX en 01/19901 XXX eveneens een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf werd genomen."

Ten aanzien van de derde verwerende partij:

"(...)

U, een Armeens staatsburger kende problemen in uw land naar aanleiding van de problemen die uw vader XXX er kende. U diende Armenië te verlaten midden november 1996, omdat uw vader de bedreigingen te groot achtte. Vanaf de lente 1996 kreeg u namelijk regelmatig te maken met bedreigingen en werd u eveneens op straat lastiggevallen. Na uw vertrek naar Jakoetsk werden zowel uw moeder als zus en grootmoeder die in Armenië achterbleven vermoord. Hiervan werd u op 17 januari 1997 op de hoogte gebracht door de tante van uw moeder. In Jakoetsk kende u geen problemen, net zomin als uw broer en vader, die er beiden eveneens verbleven. Omstreeks mei 1998 bracht uw vader uzelf en uw broer in veiligheid naar Krasnojarsk, waarna hijzelf terugkeerde naar Armenië. U zou gemiddeld om de 15 dagen telefonisch contact met hem hebben gehad. Omstreeks november 2000 zou uw huidige echtgenoot, die u reeds kende van voor uw vlucht uit Armenië, u hebben opgezocht in Krasnojarsk en zou u er met hem in het huwelijk zijn getreden. Reeds voordien tijdens het jaar 2000 werden zowel u als uw broer bedreigd door onbekenden. In januari 2001 werd u op straat aangevallen door onbekenden, die de verblijfplaats van uw vader wilden weten. U zou enkele klappen hebben gekregen. In de daaropvolgende weken en maanden zou u nog verschillende malen zijn bedreigd door onbekenden. Ook uw man en broer werden in januari 2001 herhaaldelijk bedreigd en aangevallen door onbekenden,

waarbij ze beiden messteken te verwerken kregen. Uw echtgenoot werd bovendien in zijn voet geschoten. Op 7 of 8 mei 2001 werd u, terwijl u in verwachting was, aangevallen op straat. U kreeg enkele klappen. Enkele dagen later, op 10 mei 2001, verloor u het kind. Op 15 juli 2001 verliet u Rusland. U bereikte België op 20 juli 2001 en diende op 27 juli 2001 een asielaanvraag in. U bent in het bezit van een overlijdensakte van uw zus en moeder en een proces verbaal van de rechtszaak die uw vader inspande.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde feiten steunen op motieven die totaal vreemd zijn aan het asiel omdat ze geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1A(2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Nergens uit uw asielrelaas bleek dat u werd vervolgd omwille van één van de motieven voorzien in de Vluchtelingenconventie. U kende problemen met privé personen naar aanleiding van een conflict dat uw vader had omwille van een handelstransactie. Deze feiten zijn echter van private en gemeenrechtelijke aard zonder dat ze enige politieke, etnische of religieuze connotatie hebben. Bijgevolg vallen ze buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt bovendien volledig ondermijnd nadat werd vastgesteld dat uw verklaringen voor het CGVS ernstige tegenstrijdigheden vertonen met uw eerdere verklaringen voor de DVZ en de verklaringen van uw vader voor de DVZ en het CG.

Vooreerst is het zo dat u voor het CGVS beweerde dat uw broer géén universiteitsstudies had gedaan in Armenië (verslag CG, p. 2). Dit staat echter in tegenstrijd met uw eerdere verklaringen voor de DVZ, waarin u aanhaalde dat uw broer zich niet langer naar de universiteit kon begeven omwille van de vervolging die hij diende te ondergaan (verslag DVZ, pt. 42).

Verder is het eveneens zo dat u beweerde tijdens uw verblijf in Krasnojarsk telefonisch in contact te staan met uw vader (verslag CG, p.4). Dit staat echter in tegenstrijd met uw verklaringen voor DVZ, waarin u aanhaalt dat u na zijn vertrek (naar Armenië in 1998) geen contact meer met hem hebt gehad (verslag DVZ, pt. 42).

Eveneens is het zo dat u voor het CGVS aanhaalde dat u tezamen met uw broer naar Krasnojarsk verhuisde in mei 1998 (verslag CG, p.4), waar u verbleef tot juli 2001. Dit staat echter in tegenstrijd met de verklaringen van uw vader voor de DVZ, wanneer hij stelde dat hij tezamen met u en uw broer in september 1998 naar Jerevan terugkeerde, waar u dan vervolgens tot de zomer van 2000 zou hebben verbleven. (verslag DVZ, Nersesyan Mishan, pt. 42)

Verder verklaarde u voor het CG dat u in januari 1997 op de hoogte werd gebracht van de moorden op uw moeder, zuster en schoonmoeder (verslag CG, p. 3). Dit staat echter in tegenstrijd met de verklaringen van uw vader, die stelde dat jullie slechts in de herfst van 1997 in Jakoetsk werden ingelicht over deze gebeurtenissen (verslag CGVS, Nersesyan Mishan, p.4).

Bovenstaande vaststellingen maken dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen, temeer daar u de oorsprong van uw problemen legt bij de problemen die uw vader in Armenië had. Uit het dossier van uw vader, XXX blijkt echter overduidelijk dat de feiten die hij aanhaalde van bedrieglijke aard zijn

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat in het kader van de dossiers van uw vader en stiefmoeder XXX en echtgenoot XXX eveneens een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf werd genomen."

Ten aanzien van de vierde verzoekende partij:

"(...)

U, een Armeens staatsburger kende problemen in Rusland naar aanleiding van de problemen die uw vrouw er kende. U zou begin november 2000 naar Rusland (Krasnojarsk) zijn verhuisd om er op 27 november te huwen met XX, die er reeds langer verbleef. Uw vrouw zou reeds voor uw aankomst aldaar problemen hebben gekend met onbekenden. Uw vrouw zou in januari 2001 op straat zijn aangevallen door onbekenden die haar enkele klappen gaven, opdat ze de schuilplaats van haar vader zou prijsgeven. Voor dit incident zou de broer van uw vrouw reeds zijn aangevallen en in het ziekenhuis zijn beland. Uzelf zou eveneens in januari 2001 zijn aangevallen, klappen hebben gekregen en met een mes in de knie zijn gestoken. Eveneens zou men

u bij dit incident in de rechtersvoet hebben geschoten. U zou geen klacht hebben ingediend omdat dit toch niets zou uithalen. Ongeveer rond 7 mei 2001 werd uw vrouw op straat aangevallen, terwijl ze zwanger was. Op 10 mei 2001 verloor ze dienstenvolgens haar kind. U zou op 15 juli 2001 het land hebben verlaten. U bereikte België op 20 juli 2001. U diende op 27 juli 2001 een asielaanvraag in. U bent niet in het bezit van enig identiteitsdocument.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde feiten steunen op motieven die totaal vreemd zijn aan het asiel omdat ze geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1 A(2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Nergens uit uw asielrelaas bleek dat u werd vervolgd omwille van één van de motieven voorzien in de Vluchtelingenconventie. U kende problemen met privé personen naar aanleiding van een conflict dat uw schoonvader had naar aanleiding van een handelstransactie. Deze feiten zijn echter van private en gemeenrechtelijke aard zonder dat ze enige politieke, etnische of religieuze connotatie hebben. Bijgevolg vallen ze buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Er dient bovendien te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen gebaseerd zijn op de problemen die uw vrouw en schoonvader hadden. Uit hun beider asielrelaas blijkt evenwel de bedrieglijkheid van de door hen aangehaalde feiten, hetgeen uw asielrelaas eveneens een grote mate van ongeloofwaardigheid verleent.

Volledigheidshalve dient nog te worden opgemerkt dat in het kader van de dossiers van uw schoonvaderXXX, diens vrouw XXX en uw echtgenote XXX eveneens een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf werd genomen."

Dit zijn de bestreden beslissingen;

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid *ratione temporis* opwerpt;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de eerste en tweede verzoekende partij kennis hebben gekregen van de te hunnen opzichte genomen beslissingen op maandag 3 september 2001; dat het op 3 oktober 2001 door hen ingestelde beroep tijdig is; dat de ten opzichte van de derde en de vierde verzoekende partij genomen beslissingen aan hen werden verzonden op 31 augustus 2001, zodat kan worden aangenomen dat zij daarvan op 1 september 2001 kennis hebben gekregen; dat zij niet aanvoeren dat dit niet het geval is; dat het door hen op 3 oktober 2001 ingestelde beroep laattijdig en dus niet ontvankelijk is;

3. Overwegende dat in een enig middel, bestaande uit twee onderdelen, de schending wordt ingeroepen van de artikelen 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat in een eerste onderdeel wordt betoogd dat de vaststelling van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat het zou gaan om privaatrechtelijke feiten niet gemotiveerd is, onjuist is en aangetast is door een manifeste beoordelingsfout; dat in een tweede onderdeel wordt gezegd dat de in de bestreden beslissingen vastgestelde tegenstrijdigheden niet fundamenteel zijn en de geloofwaardigheid van het asielrelaas niet ondermijnen; dat de verzoekende partijen trachten de vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren;

Overwegende dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat de moeilijkheden van de eerste verzoekende partij van privaatrechtelijke aard zijn omdat zij problemen kende met privé-personen n.a.v. een handelstransactie; dat dit de redengeving uitmaakt waarop de gewraakte gevolgtrekking dat het om feiten van privaatrechtelijke aard gaat, is gebaseerd; dat de bestreden beslissing op dit punt wel degelijk behoorlijk met redenen is omkleed; dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de asielaanvraag van de eerste verzoekende partij ongeloofwaardig en dus bedrieglijk heeft bevonden; dat deze vaststelling volstond om die aanvraag af te wijzen, zelfs indien er, zoals de verzoekende partij dit beweert, een kennelijke beoordelingsfout zou zijn geweest omtrent de aard van de problemen waarmee die verzoekende partij in haar land van herkomst te kampen had;

Overwegende dat van de kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de kandidaat-vluchteling aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève; dat de commissaris-generaal in het huidige geval op redelijke gronden vaststelt dat een aantal tegenstrijdigheden de geloofwaardigheid van het asielrelaas van de eerste verzoekende partij ondermijnen; dat deze tegenstrijdigheden, die geput werden uit de verklaringen van die verzoekende partij, in de bestreden beslissing werden weergegeven; dat deze beslissing naar behoren formeel is gemotiveerd, nu zij de feitelijke en juridische elementen aangeeft waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich te dezen heeft gesteund om de asielaanvraag bedrieglijk te verklaren; dat de eerste verzoekende partij voor het overige niet aantoonde dat de bestreden beslissing steunt op onjuiste feitelijke gegevens of kennelijk onredelijk zou zijn; dat de asielaanvraag van de tweede verzoekende partij, die volledig was gesteund op het relaas van haar echtgenoot, de eerste verzoekende partij, dan ook in redelijkheid kennelijk ongegrond werd verklaard; dat het middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partijen geen gegrond middel tot nietigverklaring hebben aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

**Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op 694,10 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor een vierde.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf februari tweeduizend en vier, door

|       |               |                       |
|-------|---------------|-----------------------|
| de H. | E. BREWAEYS,  | wnd. kamervoorzitter, |
|       |               | staatsraad,           |
| Mevr. | L. SCHWEIGER, | toegevoegd griffier.  |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**L. SCHWEIGER.**

**E. BREWAEYS.**